

от с. Какрина (Севлиево) бил приятел на Данаила Попов, та му представил бившия дякон като един от най-способните, най-ревностните и безстрашни работници за освобождението на България, знаменосец на Хитовата чета, който по сръчност, по трезвеност, по безкористие надминава всички познати дейци.

По този начин търговеца Попов и знаменосеца Левски се сблизиха, станали верни и преданни до смърт приятели и сътрудници. Данаил Попов бил не богат търговец-бакалин и кръчмар, но бил разпален и искрен патриот. От своите средства той давал, колкото можал, за народното дяло, а когато парите му недостигали, той тръгвал между другите българи търговци, та събирал доста крупни суми, които раздавал лично на народните хора за храна, за дрехи, за пътуване и за оржие.

Тъй Левски оценил Данаила Попова, като извънредно потребен човек, който под бакало-кръчмарския си занаят и под покрива си в Турно-Магурели ще приема на подслон и ще подпомага народните работници, за да могат те по-лесно да сноват между Влашко и България. Той му доверил всецяло народното дяло, та Данаил станал *среднище* на новините, *станция* на пощата от Турско за Влашко и обратно. Според това Турно-Магурели станал *изходен* и *входен* пункт на революционерите.

Срещу Турно-Магурели се намира Никопол, ала тоя град е бил с $\frac{3}{4}$ турско население и силна